

54. Úrvacsoraosztás."Kik járulhatnak az Úr asztalához?"

1 Korinthus 11,28

Az elmúlt hét előkészítő istentiszteletein tanítást kaptunk az úrvacsora hitvallásaink szerinti biblikus értelmezéséről. Most, hogy itt állunk immár vágyakozó szívvel, hogy a szent jegyeket magunkhoz vegyük, hallgassuk meg Hitvallásunk biblikus tanítását arról, kik járulhatnak az Úr asztalához.

"Azok, akik bánkódnak bűneik miatt".

Az urvacsora nem a kevélyek, elbizakodottak, önmagukkal megelégedettek számára, hanem a bűnösök számára szereztett. Azok számára, akik énekeskönyvünk "egyik maradandó értékű gyöngyszemé"-vel, az 1691 óta használatos 206. énekünkkel vallják:

"Én Istenem! Sok nagy bűnöm
Lelkemet szorongatják;
Itten nincsen, Ki segítsen,
Hát kihez folyamodjam?"

Jőjj Testvérem, a templom csendjében és áhitatában Isten színe előtt vizsgálj meg szívedet, életedet, s mondjad a tékozló fiak örök imádságát: "Atyám, vétkeztem..."

"Bíznak abban, hogy bűneik megbocsáttattak".

Az úrvacsora úgy beszél a mi bűnünkről, hogy a bűnek árát mutatja fel. Itt az Úrnak halálát hirdetjük. Jézus Krisztusnak, a mi Szerelmes Megváltónknak a halálát hirdetjük, Aki "az ő drága vérével minden bűnömért tökéletesen eleget tett..."

Ezért bizunk abban, hogy bűneink megbocsáttattak és minden gyarlóságunkat elfedezte a Krisztus szenvedése és halála. Testvér, ismered egyházunk gyakorlatát, hogy a bűnvallás és hitvallás után a lelkész felemelt kézzel hirdeti számunkra a bűnbocsánatot. Nos, szíved és lelked ragadja meg az úrvacsora sákramentumában a bűnbocsánat bizonyosságát úgy, amint legismertebb úrvacsorai énekünkben áll:

"Ez eledel zálog nekünk,

Hogy lesz menyegzőnk,

Ezzel hitünk, reménységünk:

Öregbül lelki erőnk". /440,11/

"Akik kívánkoznak hitükben megerősödni".

E pontnál szólanom kell a keresztség és az úrvacsora külön jelentőségéről. Mindkettő a Kegyelmi Szövetség sákramentuma. De amíg a keresztség a Krisztusba, a szövetségbe, az egyházba való felvétel, "bevételezés, beoltatás" jegye; addig az úrvacsora inkább a Krisztusban maradás, a Krisztus általi tápláltság, az Ő benne való erősödés, épülés sákramentuma.

Soha nem felejtethetjük Heidelbergi Káténk tanítását, hogy az úrvacsorával való élés "nem csupán azt jelenti, hogy Krisztus szenvedését és halálát hívő lélekkel elfogadjuk és ez által bűnbocsánatot és örök életet nyerünk, hanem ezenkívül azt is, hogy a Krisztusban és mibennünk egyaránt lakozó Szentlélek által egyre jobban egyesülünk az Ő drágalátos testével úgy, hogy mi - ámbár Ő a mennyekben van, mi pedig e földön vagyunk -, az Ő testéből való test és az Ő csontjaiból való csont vagyunk s miként testünk tagjait egy lélek, úgy minket is egyen ugyanazon Szentlélek éltet az örök életre és kormányoz". /76. kérdés/

"Akik kívánkoznak életüket megjobbítani".

Mi is hisszük és valljuk, hogy "az igazi úrvacsorában valóban titokzatos csoda történik, amit mi is szívesen nevezünk átlényegülésnek, átváltozásnak, átminősülésnek. Ez a titokzatos csoda azonban nem az úrvacsorai szent jegyekben, a kenyérben és a borban megy végbe, hanem azoknak az életében, akik Isten kegyelme folytán, a Szentlélek ajándékaként, igaz hittel úrvacsoráznak". /Dr Bakos Lajos/ Hadd mondjam ezt a gondolatot még egyszer, mert annyira fontosnak tartom: az átváltozásnak az életünkben kell végbemenni! Azoknak az életében, akik úrvacsorázó gyülekezet tagjai vagyunk.

Ezért könyörögtek gyülekezeteink a csaknem 200 esztendő óta énekelt úrvacsorai énekkel, Losontzi István énekével

"Add Ur Jézus, halálodban,
Követniünk életedben,
Szentséges tudományodban,
Szelíd szenvedésedben.
Légyünk alázatosak,
Mindenhez irgalmasak;
Segélj erre Szentlelkeddel,
Oktass, vezérelj igéddel!" /440,14/

Azért, hogy így tehessen velünk a mi kegyelmes Istenünk, jertek alázzuk meg magunkat Szent Színe előtt és imádkozunk:

"Mindenható és örökkévaló Isten! Édes Atyánk az Ur Jézus Krisztusban! Megismerjük és megvalljuk te előtted, hogy mi szegény bűnösök bűnben születünk, hajlandók vagyunk a gonoszra és tehetetlenek a jóra, akik napról-napra sokféleképpen általhágjuk a te szent parancsolataidat, úgy hogy a te igaz itéle-

ted szerint kárhozatot érdemlünk és örök halált.

De ó Uram! Íme törődött szívvel szánjuk és bánjuk, hogy sokképen megbántottunk téged; igaz bűnbánattal mondunk ítéletet magunkra és a mi bűneinkre; alázatos lélekkel kiáltunk hozzád, jőjj segítségül a mi nyomorúságunknak. Könyörülj rajtunk könyörületeségnek Atyja, bocsásd meg a mi bűneinket, a te szent Fiadnak, a mi Megváltónknak szerelméért! Közöld velünk és neveljed bennünk a te Szentlelkednek ajándékait, hogy azoknak világánál mind inkább-inkább általlátván minden mi bűneinket, erejük által tagadjuk meg és teljesen vetkezzük le a bűnt és teremjük a megigazulásnak és a megszentelődésnek jó gyümölcseit, hogy azok kedves áldozatul legyenek te néked, a mi Urunk Jézus Krisztus által. Ámen.

/Kálvin János bűnvalló imádsága a francia és genfi ágendák átdolgozása szerint, fordította Baksay Sándor./